

— tühistada nõukogu 3. märtsi 2017. aasta otsus (ÜVJP) 2017/381⁽⁵⁾ ja nõukogu 3. märtsi 2017. aasta rakendusmäärus (EL) 2017/374⁽⁶⁾,

osas, milles need meetmed puudutavad apellanti, ning mõista Euroopa Liidu Nõukogult välja apellatsioonimenetluse kulud ja kulud seoses tühistamisnõudega, mis esitati nõuete muutmise taotluses.

Väited ja peamised argumendid

Apellatsioonkaebuse põhjenduseks esitab apellant kolm väidet.

Esiteks leiab apellant, et Üldkohus tõdes ekslikult, et Euroopa Liidu Nõukogu tuvastas tegelikud ja konkreetseid alused, mille tõttu on temale kehtestatud piiravad meetmed põhjendatud, ning et Üldkohus kirjeldas Ukraina riigiprokuratuuri ekslikult „kõrge justiitsasutusena“.

Teiseks kinnitab apellant, et Üldkohus leidis ekslikult, et kõnealustes õigusaktides sisalduv loetellu kandmise kriteerium vastas ÜVJP eesmärkidele.

Kolmandaks märgib apellant, et Üldkohus rikkus õigusnormi, kui ta järeldas, et piirav meede ei kujuta endast omandiõiguse riivet.

- ⁽¹⁾ Nõukogu 5. märtsi 2015. aasta otsus (ÜVJP) 2015/364, millega muudetakse otsust 2014/119/ÜVJP teatavate isikute, üksuste ja asutuste vastu suunatud piiravate meetmete kohta seoses olukorraga Ukrainas (ELT 2015, L 62, lk 25).
- ⁽²⁾ Nõukogu 5. märtsi 2015. aasta rakendusmäärus (EL) 2015/357, millega rakendatakse määrust (EL) nr 208/2014 teatavate isikute, üksuste ja asutuste vastu suunatud piiravate meetmete kohta seoses olukorraga Ukrainas (ELT 2015, L 62, lk 1).
- ⁽³⁾ Nõukogu 4. märtsi 2016. aasta otsus (ÜVJP) 2016/318, millega muudetakse otsust 2014/119/ÜVJP teatavate isikute, üksuste ja asutuste vastu suunatud piiravate meetmete kohta seoses olukorraga Ukrainas (ELT 2016, L 60, lk 76).
- ⁽⁴⁾ Nõukogu 4. märtsi 2016. aasta rakendusmäärus (EL) 2016/311, millega rakendatakse määrust (EL) nr 208/2014 teatavate isikute, üksuste ja asutuste vastu suunatud piiravate meetmete kohta seoses olukorraga Ukrainas (ELT 2016, L 60, lk 1).
- ⁽⁵⁾ Nõukogu 3. märtsi 2017. aasta otsus (ÜVJP) 2017/381, millega muudetakse otsust 2014/119/ÜVJP teatavate isikute, üksuste ja asutuste vastu suunatud piiravate meetmete kohta seoses olukorraga Ukrainas (ELT 2017, L 58, lk 34).
- ⁽⁶⁾ Nõukogu 3. märtsi 2017. aasta rakendusmäärus (EL) 2017/374, millega rakendatakse määrust (EL) nr 208/2014 teatavate isikute, üksuste ja asutuste vastu suunatud piiravate meetmete kohta seoses olukorraga Ukrainas (ELT 2017, L 58, lk 1).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Svea hovrätt (Rootsi) 11. jaanuaril 2018 – Textilis Ltd, Ozgur Keskin versus Svenskt Tenn Aktiebolag

(Kohtuasi C-21/18)

(2018/C 094/16)

Kohtumenetluse keel: rootsi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Svea hovrätt

Põhikohtuasja pooled

Apellandid: Textilis Ltd, Ozgur Keskin

Vastustaja: Svenskt Tenn Aktiebolag

Eelotsuse küsimused

1. Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. detsembri 2015. aasta määruse (EL) nr 2015/2424⁽¹⁾, millega muudetakse nõukogu määrust (EÜ) nr 207/2009 ühenduse kaubamärgi kohta jne, artiklit 4 tuleb tõlgendada nii, et artikli 7 lõike 1 punkti e alapunkt iii on oma uues sõnastuses kohaldatav kaubamärgi kehtivuse kohtulikul hindamisel (kaubamärgimääruse artikli 52 lõike 1 punkti a alusel), mis toimub pärast kõnealuse muudatuse jõustumist, s.o pärast 23. märtsi 2016, isegi kui asjaomane kehtetuks tunnistamise hagi esitati enne seda kuupäeva ja on seetõttu suunatud kaubamärgi vastu, mis oli registreeritud enne seda kuupäeva?

2. Kas kaubamärgimääruse artikli 7 lõike 1 punkti e alapunkti iii tuleb oma kohaldatavas redaktsioonis tõlgendada nii, et see hõlmab tähist, mis seisneb kahemõõtmelise toote kahemõõtmelises kujutises, nagu vaidlusaluse tähisega kaunistatud kangas?
3. Kui vastus teisele küsimusele on jaatav, siis millistel põhimõtetel tuleb tõlgendada kaubamärgimääruse artikli 7 lõike 1 punkti e alapunkti iii sisalduvat fraasi „tähised, mis koosnevad ainult kujust või muust omadusest, mis annab kaubale märkimisväärse väärtuse“ olukorras, kus kaubamärgi registreering hõlmab suurt hulka kaubaklasse ja tooteid ning tähist saab toodetele kanda mitmel moel? Kas selle hindamisel tuleb lähtuda rohkem objektiivsetest või üldistest kriteeriumidest, näiteks sellest, kuidas kaubamärk välja näeb ja kuidas seda saab eri liiki toodetele kanda, s.o jättes arvestamata viisi, kuidas kaubamärgi omanik seda tähist *de facto* mitmesugustele toodetele kannab või on kavatsenud kanda?

⁽¹⁾ ELT 2015, L 341, lk 21.

18. jaanuaril 2018 esitatud hagi – Euroopa Komisjon versus Kreeka Vabariik

(Kohtuasi C-36/18)

(2018/C 094/17)

Kohtumenetluse keel: kreeka

Pooled

Hageja: Euroopa Komisjon (esindajad: D. Triantafyllou, M Morales Puerta ja G. von Rintelen)

Kostja: Kreeka Vabariik

Hageja nõuded

Komisjon palub Euroopa Kohtul:

- tuvastada, et kuna Kreeka Vabariik kuna ei ole vastu võtnud kõiki õigus- ja haldusnorme, mis on vajalikud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. juuli 2014. aasta direktiivi 2014/89/EL, millega kehtestatakse mereruumi planeerimise raamistik ⁽¹⁾, täitmiseks või vähemalt ei ole komisjoni neist normidest teavitanud, siis on ta rikkunud selle direktiivi artiklist 15 tulenevaid kohustusi;
- määrata Kreeka Vabariigile rahalise sanktsiooni summas 31 416 eurot päevas alates käesolevas kohtuasjas otsuse kuulutamise kuupäevast;
- mõista kohtukulud välja Kreeka Vabariigilt.

Väited ja peamised argumendid

- Direktiivi artikli 15 kohaselt pidid liikmesriigid mereruumi planeerimise raamistiku kehtestava direktiivi üle võtma hiljemalt 18. septembriks 2016 ja komisjoni sellest teavitama. Komisjon ei ole siiski saanud ühtegi vastust ei Kreeka Vabariigile saadetud märgukirjale ega ka põhjendatud arvamusele ning palub seetõttu tuvastada direktiivi ülevõtmata jätmise tõttu toime pandud liikmesriigi kohustuse rikkumise ELTL artikli 258 tähenduses.
- Selleks et luua kord, milles iga liikmesriigi ametiasutused saaksid hinnata ja korraldada nende pädevusse jäävaid merega seotud tegevusi keskkonna-, majandus- ja sotsiaaleesmärkide saavutamiseks, palub komisjon kooskõlas oma teatisega ELTL artikli 260 lõike 3 rakendamise kohta ⁽²⁾, et määrataks rahaline sanktsioon 31 416 eurot päevas, võttes arvesse rikkumise raskust (see tähendab, et võttes arvesse direktiivi eesmärke ühise kalanduspoliitika, mereveo, keskkonnakaitse ja energiasäästu valdkonnas ning mõju huvitatud ettevõtjate suhtes).

⁽¹⁾ ELT 2014, L 25, lk 135.

⁽²⁾ ELT 2011, C 12, lk 1.